

De causa pos. Ti. III De dolo Ti. III

A Generet, quando exercet lursdcleronem in loco
vel in certas psonas vel cas: aquirat possessionem ge-
neralem vel speciale: t qu pscrlba satis scripti p? In-
no. de capel. monac. iij. z de hoc in Spe. de surtisti. om-
indag. s. illius erit. z de pscrl. h. v. k. s. pone miles.

flerl possle ve h:tñ hls bñficialib po:t omleti: q.d. s. sig.
sepe dñtingit, facra ergo plclusio: n:h no: licet: qd veruz
puro n:li i casu decre. pastoral' i fl. s.c. vt sic h. in. qd
causis bñficialib tuc licet: sic z in ista salt:e in co:ca:
su q suspédt petitoribz i chao:ta: a se in q loquit illa de:

Ausa.

Due sicut duo sunt dicitur. Secundum dicitur ibi: Et in ipsa lantula. Imola. **B**eneficiarii comprehendunt misericordiam et misericordia et probandas de his reg. iu. c. iii. vi. viii. non bene dicitali. non enim huius loci: etiam si de exerceretur in priuilegiis generalibus. **D**e causa possessionis et proprietatis. **C**lemens v. in concilio Vienensi. In casu beneficiarii delata etiam per applicationem ad curiam viras pars potest petitorum et possessorum intercedere et ante causam conclusionem potest spoliatus suspeso petitorio suo vel aduersarii possessorum pseque.

procedendo.

De vōlo et consumacta.

Glemēs. v. in psil. Venēsi.
Appellās ante dissimilituam
etiaz a dissimilitua lata eo ab
sente citato vel nō appellare
pōt nū pīma appellatio fuc-
tūr triuolo manifeste q̄ sūa n̄
appellat tanq̄ manifestū con-
tūmār. Jo.an. ca.I

Sante dissimilatō
simā a iudicē q̄s
appellādo rēcedat
r̄ index sue appellatō
lōtiō nō deferens eo citato
vel nō citato vlt̄ri in causa
procedens contra ipsum etiā
am absētē sententia dissimilatō
promulgat̄: poterit
idem appellans a dicta sententia
infra tempus debitum
appellare: Alii eius prima

... dūm: vnde corāz
iudice appellari/
onis non sit reconuēlo: de h̄ scripti de mu. pe. c. j. cog/
noscere ergo id solū sup quo appellat: sive ante s̄niām
fuerit appellatū: ad h̄. de ap. appellatī: cū suis p̄cor.
sua finia. i. q. vi. ad finē. sive extra iudicūl. de elec. vt
circa lib. v. fed ex quo devoluta est p̄ decre. i. de ele. lib.
vi. nō expectato appellatiois cūtē noluit papa hoc li-
cer. t̄ h̄ p̄bat h̄. decernim⁹. p̄ qd̄ rindet ad lura predi-
ca. P̄tēla dic̄ p̄ decre. vt circa. locū non haber euz
qd̄ suū non p̄sequit̄ interesse: vt. b. e. cō. dī. elec. con-
stitution in p̄tin. p̄. Ad te. apo. In inferioribus
ergo securi. & Deoluta. ita q̄ cū l̄pa esta curia fī
formā deec. i. de elec. lib. vi. vt q̄ appellatio legitime iter-
posita est. t. e. vt circa. z appellatio legitime insitua-
ta in Cl. 9. de elec. causam. z infra debilit̄ r̄ps: vt lib.
9. p̄e. f Appellato. vtrūq̄ enī eq̄lit̄ artac illa p̄st
tutio. i. de elec. veterḡ ergo s̄rīat cōmodū s̄c om̄: de re-
gu. lu. q̄ sentit lib. vi. g Spoliāc̄. p̄ h̄ p̄ q̄ loḡ
in possesso recipare de possesso r̄stīndē an in-
terari possit q̄ cū d̄ pētitoriū inētraute illo p̄dēcē nota-
ul z d̄st. t. e. possesso spol. lib. glo. q̄ glo. recipit i ea pre-
q̄ d̄c̄ anē mediū q̄ de possesso p̄t redit ad iudicūl
spolitario: reprobari videt q̄ h̄c tex. Si enī spāle h̄
iudicē in odiū spolitario: q̄ suspicio pētitorio trāst̄ ad
possessoriū: q̄ id nō licet in casu cōsidero: in q̄o casu
cessar. Sed glo. duplicitē p̄t defendi. s. q̄ no dicit q̄
suspicio possessoriū redeat ad pētitoriū: q̄ de possesso
trānchato redit ad pētitoriū: q̄d p̄t inēstīlē renū-
clar pilori iudicē. Itē volēs dītere q̄ suspedit̄ z p̄det̄
re positi possesso lib. d̄st h̄ speciale b. addē in cā appella-
tione ut digi. in glo. fort̄: vt q̄d lib. olm̄ non lēcūsser
bōle licet in odiū spolitario. h̄ Cōclūsiōne q̄ lēcē

ces q̄ i decr. ex p̄tōtōne. p̄us excipit postmodum egi s̄ ubi sc̄p̄l. m. Solo. q̄ si n̄ habeat docere de petito
et p̄ b̄ videt q̄ perē restitutioē būficij n̄ hēat iu
stificare possessorioē yl̄ pbare titulū. de restl. spo. i l̄tis
q̄ de fil. p̄sby. cōstitor̄. vide q̄d ibi dixi. 5. glo. ii. 2 q̄d
no. I. l̄tūm̄ d̄ restl. spo. 5. i calib. v. q̄d ḡ. volēs se
defendere q̄ hūc t̄x. r̄n̄debit p̄ decre. ex pre. d̄ restl. spo.
vbi interā possessorioē pbat plūgisi. p̄ decre. ad dec
mas. co. t. l. vi. Aliud ē ḡcētare petitorioē. aliud lūft
ficare possessorioē ex titulo vbi p̄m̄ura possessorioē h̄ req
rt̄f̄z vide q̄d d̄ xii i p̄d. decre. ex pre. i glo. q̄l̄ dicat yl̄
3 ante. P̄onit d̄ctū a q̄. C̄tra meditū. D̄lūtiss
Sc̄bo excipit ibi: illi. Imola. Determinat
casum dubius circa decre. q̄h. q. t. l. vi. 2 q̄d
ibi r̄agt̄ Archl. 2 q̄d no. de re. tudi. int̄ mona
steriū i v. glo. n. Sniam. t̄sl̄ oportet appellatioē
iustificare s̄bū ex s̄tute quamis illat̄ p̄p̄ q̄d appel
lante vt. 5. ap. appellari. o. Nō deferes. si defulſ
ter s̄nia p̄ca q̄ sp̄m̄ lata n̄ valūſſer: q̄d ilc ve d̄ ap. cuſ
appellari t̄bōl. l. vi. bñ aut̄ fec̄ iudeſ no deferēdo: ex quo
purabas ex fala cā appellati: inūq̄ cīn̄ reuocabilē q̄d p̄
s̄ia fieri n̄ll̄ p̄us iustificare appellatioē: q̄d d̄c̄ y. et. non
solū. l. vi. y. p̄ Nō citaro. q̄ citare n̄ tenet: yl̄ i p̄d.
decre. q̄u. q̄ Ablerē. forūtificare dubit. b̄ duo: q̄
citare s̄uit: 2 q̄ fult ables: p̄ q̄ apte vldēbat p̄umacia
no n̄ veniōdo: vt. 5. d̄c̄. r. Promulget. q̄d poruit
s̄lis erat p̄estata: q̄d ll̄q̄bat de cā. s̄. e. pert. t̄ ldez s̄
n̄ erat p̄estata: s̄ erat de casto q̄b̄ p̄cedi n̄ pot ad
niam lito no p̄tēt: p̄ p̄umacia: q̄b̄ habent vt. l. no. p̄el.
q̄m̄ i t̄x. 2 glo. s. Debitū. l. dec̄ d̄c̄ z̄ a t̄p̄ nos
c̄le de ap. p̄c̄rari. l. vi. t̄ Appelare. no. In

Ziber

III

no. 2 post eū Host. de ap. dilecto. ut sibi scholis fī. vi. gl.
Būli i Spe. de sen. pla. h̄. iuxta. & qd ḡ si appellatio.
q̄ appellat̄ ante s̄niā q̄ p̄t̄ appellar̄ a s̄niā q̄ b̄ non
revocat̄ p̄me appellatiōnē nec s̄niā raeſt̄cat̄. gemina/
tio em̄ appellatiōnē nō s̄bmit̄t̄; h̄ s̄brah̄t̄ appellat̄
a ſtūd̄ p̄t̄. p̄

xxi. q. u. lothar⁹
de ap. bone. t. c.
dilecte. n. ob. ff.
re ra. ha. l. tū. h.
falsus. qb. sole
ve no. Her. de re
ludi. c.).

Dhælfeste,
ut q: nulla cā fu-
it lbi exp̄sa. vt n̄
legitima: dato p̄
eēr h̄ velz leḡ

...mā falleſta: falſa: vñ ſe pñſſelatū eſt illā falſa: z nō ap-
pellacū. Et a duere: q; pbare vñdeſ hec līfa q; ſa pñ-
macia in nō vñlenido no ipedite appellare vel appella-
tione nñ ſit manifeſta: vt ſi in ſa pñmacia diſtingua-
tur māneſta: z dubia: appellāſ eſti fr̄tiole et rece-
dens ke pñmacia ē: et eñ ſi h̄ no eſt manifeſtu appellar:
z fm̄ h̄ intelligēda māneſta lura q; dñctum pñmacia in nō
vñlenido no appellare. ii. q.vi. ſi ſit q; in pñ. xliij. q.
q; d̄ illicitā. C. b̄ ludi. pñcrađū. h̄c aut̄. q; ap.no re-
l. i. C. eo. tñ. In nō vñlenido. dñ: dix: q; pñmacia in nō pa-
rēdo appellar. ff. de ap. creditor: h̄. lusſus. z pñone dñ-
uerſatā. dñ ibi glo. q; iſte peccat in vno min: ille in du-
obus: qd̄ intelligēd̄ iſte ventiſ h̄ no parer: ille nec ve-
nire nec parer. Bull. i. Spe. de pñ. h̄. n. z no. Primo
diſtinguitur pñmacia in ſuſtanciā. Secundo in ſuſtanciā.

**Berus com
sumat**

macis appellatione est opinio etiam quadruplices. Comunis,
h[ab]itum p[ro]fectus appellari. C. quod et qui sacerdos ab eo. ff. q[uo]d ap-
petit. l. i. in f. C. d. li. c[on]s. li. ta. et facit h[ab]ere decreta. Secunda singula-
ris opio I[ustitia]ba. et O[mnis]of. qua sequebat dominus meus. l. p[ro]p[ri]etatis
r[ati]onabili. q[ui] est sicut p[ro]fessio et appelleri. h[ab]itum n[on] s[er]uit.

te ad papas et in conuersis casibus ad ordinarium spectat collatio si ad alterum beneficium pertinebat. si autem alterum nomine res ipsius vel alius cuiuslibet in terris lites psequebitur quod futurum clementi apparabit ad quem collatio spectet. Jo.ans. ca. I

so lura sua nulla esse: et si exponas qd ibi dicit: andic
bifilio nullitatis sine appellatiois remedio non pos-
nit rursus narrari: qd illud de fl. Instru. Inter. & ceteruz.
Alij dicunt sicut prumacē appellare possit: tamen iudi-
ce sedente p tribunali: alio non appellat: t sic intelligunt
Slinarij. Alij dicunt nequius scribi: sed enim rex appellare
posse dum non sit manifestus: quod est. vocati euidetur vel
veritatem: p his facta hec lta de sen. exco. venerabilibus
& id est. vbi videt exp̄lū & citat non ventens sit
plūp̄tū prumax: qd potuit impeditiri sic qd venire non po-
tuit. Cū Geo casti bifilio absente restituere qd snam
de re ludi. cū bertold⁹ de rest. In iteg. ex līo. 2 de h̄ff
de dā. Infec. sī finita. qd si forte de re ludi. qd. fortius
qd bifilio p̄babili abiente illū excusatib⁹ qd prumacē vel
appellare possit ut p̄ns: t obteri snam retractari p̄
pter iniuriae sui: non p̄p̄t abserit. tñ. fatoe: tñ qd vbi
lens appellare non possit: vt qd tertio citat qd necessa-
ria esset restituere: de qd in palatib⁹ iurib⁹. Et ex his co-
cludi posset qd scio qd noui videbit: qd si prumacē qd non
ventis appellari. Iudez a qd appellari si sicut illū euidetur rex
rex prumacē appellatiois non deferetur: qd in cā v̄ executi-
one pceder: iudez in qd que appellatione recipiter: et his
ut de h̄ff p̄tudicitali qgnoscer. s. an potuerit appellare: et
si cā qgnita iuenerit illū manifestus t euidetur prumacē
vel rex: sive iuētū sive non iuētū: qd tñ p̄ea citatur se
nouit: nec apparet ip̄l lustri ipedimentū vel excusatio
t̄ sic pceder: p̄nūlabilis appellatiois non deuolueret t̄ in
appellationis cā non pceder. Si ho sibi p̄stablit illū licet
inuenit forti non iuētū qd p̄ea se citatu nouit t̄ iste im-
peditur p̄p̄t qd non potuerit: vel salte excusatib⁹ ve
qd creditur terminū progarti. d̄ resti. In iteg. ex līo. 2 fa-
cto qd ibi scripti post Vincen. t̄ Lan. cū p̄ apparere tū
fuisse prumacē: qd non p̄cepit. ff de reg. la. prumacē. p̄
nūlabilis appellatione deuolueret: t̄ de illa qgnoscer. et
est si. qd līo. 2. d̄ de ap. ad h̄ff in vna. 2. s. de resti.
sollicito de testi. venies. ii. de ap. nō solū. li. vi. i. līo. glo-
ad texti. qd redicendo videt p̄m̄ p̄deta qd de pma appel-
latione v̄l p̄tudicitali p̄mo qgnoscer. d̄ oī. cog. tuā. cuius
eūcē alteri. qgnitio dabit v̄l denegabit int̄stū. d̄ elec-
ti. si forte. li. vi. qd fm̄ h̄ff reletauit sedca appellatio. cū p̄
nūlato qd p̄mo fuerit bū appellatioi reuocet sna p̄ mo-
du nullitatis v̄l arrerat. d̄ ap. nō solū. li. vi. t̄ p̄nūlato
qd male fuerit appellatioi apper illū p̄ea qd prumacē fuisse:
t̄ sic nil reuocabilis: t̄ fac qd līo. p̄. qd p̄no. t̄ Post-
de ap. iteropero i. fl. i. rn. Rū. valer ad h̄ff: qd n̄ cogit p̄
sed qd fm̄. qd p̄scendo sedam si excipiat de prumacē
plicabit de iusta appellatioi: de qd iudez scio qgnoscer:
ut no p̄nūlabilis male appellatioi: v̄l ut reuocet ar-
reata: s̄e fm̄ h̄ff p̄nūlabilis appellatioi nouit: v̄l s̄e